

# Udateret

## AFSENDER

Olivia Holm-Møller

## MODTAGER

Carla Colsmann

## FAKTA

Dokumenttype:  
Brev

Sprog:  
Dansk

Dateringsbegrundelse:  
Brevet er udateret

Omtalte personer:  
Sophie Pedersen  
P. A. Rosenberg

Arkivplacering:  
Holstebro Kunstmuseum

## DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller takker Carla Colsmann for besøget og håber, at hun ikke har plaget Colsmann og Sophie Pedersen for meget med at vise sine værker. Derudover skriver hun om sine overvejelser i forhold til naturgengivelse i maleri og den moderne kunst.

## TRANSSKRIFTION

Kære Colsmann! De skal selv have saa mange  
Tak for Besøget, som var en stor Glæde for mig. Jeg haaber  
De ved Lejlighed gør det om igen.

Jeg var forresten i nogle Dage noget trykket ved Tanken  
om at jeg vist havde plaget Dem og Pedr for meget med  
at se paa mine Arbejder, hvoraf jo adskillige ingenlunde  
fortjente den Opmærksomhed eller Tid vi ofrede paa dem,  
men det er jo ikke nemt at se uhildet paa sine egne  
Ting – naa og i den Tilstand kom altsaa Deres  
Brev meget tilpas, Tak for det ogsaa! De synes jo altsaa  
at mine Arbejder dog har nogen Værdi, og det glæder mig  
at De synes det, jeg har ofte en stram Smag i Munden fordi  
jeg sommetider – naar jeg møder Kritik – kan henfalde til  
Selvros og Vigtighed, baade overfor sit Arbejde og  
sin øvrige Jammerlighed er det af stor Vigtighed at  
kunne glemme – slaa en Streg over Fortiden og se frem-  
efter, der er simpelthen ingen anden Maade at redde  
sig paa synes jeg ofte. Da jeg var ung syntes  
jeg alt var saa grænseløst – Verden og mine egne Evner  
og Muligheder, nu er der ingen Tal paa de Staver jeg render  
mig i Livet, de Fejltagelser og Dumheder og Hjærteløsheder jeg  
begaar, jeg føler Begrænsninger, kan De tro, og dog er der  
meget hos Mennesker som er grænseløst, men hvor  
er vor Forstand og Følelse begrænset og vor Dygtighed.

Jovel er ren Naturgengivelse i Maleri berettigede! bevares! der  
er jo herlige Digte over Natur. malede mener jeg - og  
jeg skulle da være den sidste til at ønske den Retning  
jeg selv tilhører at være eneraadende – sikken en Kedsommelighed,  
da var der snart ikke mere Liv i den. en anden Ting er  
det at vi – det vil sige jeg f.E. velsagtens er for begrænset  
til ret at have virkelig Interesse for andet end  
det der ligner det man i Øjeblikket selv tumler med. Der er en  
bestemt Opgave der for Øjeblikket Tiden forekommer en vigtigt og

hvor der tumles med samme Opgave – med Held eller Uheld –  
der er ens Interesse især, men at Kunsten har mange  
forskellige Opgaver at løse, det er da sikkert nok.  
Livet er paa en Maade vældig rigt, hver sidder og maser  
med sit og saa blir det til det store skønne brogede  
Mosaik som dansk Nutidskunst engang vil vise sig  
at være. Det maa da rigtig være  
kedeligt hvis de ikke kan lide Prof. Foss<sup>1</sup>, at skulle  
høre paa ham, det ligger vist ikke for Dem at  
være saa uforskammet og vise ham Vintervej.  
Vi er midt i Høsten. Jeg var ellers i Aftes ude at høre  
Censor P. A. Rosenberg læse et spansk Skuespil "Konge og Bonde"<sup>2</sup> og  
i Aften skal jeg hen at høre nok et, det var  
morsomt og svært friskt det iaftes, det var fra  
omkr. 1600. den evig unge Kunst!  
Jeg har ikke hørt fra Pedr, men nu vil jeg selv skrive  
at ikke den kedelige Fornemmelse skal sætte sig fast, som  
jeg havde da De var Rejst. Jeg savnede Dem og Peder kan De tro,  
i de første Dage efter De var rejst.  
Hunden og Klodserne blir Drengene kærere og kærere. Men Familien  
kunde saa godt lide Dem og Peder, de vil ogsaa gærne se dem  
her igen. Godt Arbejde.  
Mange Hilsner fra Deres Holm Møller

---

<sup>1</sup> Muligvis Harald Foss (1843-1922).

<sup>2</sup> Der er formentlig tale om et skuespil af den spanske forfatter Lope de Vega (1562-1635)

Kære Coleman! De skal vel have saa mange  
Tak for Brevet, som var en stor Gode for mig. Jeg havde  
de end doghede for det over igennem.  
Jeg var forvundet i nogle Dage meget trykket ved Tanken  
om at jeg vist havde paaet dem og Tids for meget med  
at se paa mine Arbejde, hvoraf jeg adskillige ingenlunde  
fulgtes den Opmærksomhed eller Tid vi ofrede paa dem.  
men det er jo ikke nemt at se ubehaget paa sine egne  
Sag. - naar og i den Tilstand kom altmaal Heres  
Brev meget tilpas, Tak for det ogsaa! De synes jo ogsaa  
at mine Arbejde dog har nogen Værdi, og det glæder mig  
at De synes det. Jeg har ofte en stor Smag i Munden fordi  
jeg sommetider - naar jeg møder Kritik - kan henfalde til  
Selsom og Vigtighed. Bæde over for mit Arbejde og  
sin omringende Jævnslighed er det af stor Vigtighed at  
kunne glæde sig - slaa en Strøg over Fortiden og se frem -  
efters, der er simpelthen ingen anden Måde at redde  
sig paa synes jeg ofte. De er var mig agter  
is alt var en grundlæggende. Vorden og mine egne Evner  
og Mådelighed, men er der ingen Tal paa de Står i runde  
mig i Løst, de Fjælgende og Dømmende og Høje Løst er  
bæst, is fra Begrebet, kan de to. og dog er der  
mest hos Mennesket som er grundlæggende. men hvor  
er den Fortand og Tænkens Begrebet og den Dygtighed.

Jant er en Naturgeniale i Måden benyttede! bevar! der  
er jo herlige Digte over Naturen. maade man jo - og  
is skulle da var den sidste til at ønske den Ritning

is selv tilhinde at vor enersnede - sikkens en Kedsommelighed,  
da vi de snart ikke ender i den. en anden Ting er  
det at vi - det vil sige for f. R. velsigten er for begrænset  
til det at vi har vist sig Interesse for andet end  
det man. Fjendtlighed selv tænktes med. Der er en  
bestemt Opgave der <sup>for</sup> sig selv forkommer en vigtig og  
hvor de tænkes med samme Opgave - med Tild eller Uld -  
der er en Interesse især, men at Kunstner har mange  
forskellige Opgaver at løse, det er de sikkert nok.  
Lidt og for en Maade selv, rigt. hvor vidt og man  
med sit og saa bliv det store ~~der~~ skønne brogede  
Kosak som dansk Kunstner angaa vil vist sig  
at vor. Det man de rigt, vor  
kædet hvis de ikke kan lide Prof. Foss, at skulle  
hvis for ham, det begynder vist ikke for dem at  
vor uforstaaet og vi har vi i teorien  
Vi i midt i Høsten. for vor eller i After, vide at hvis  
Cannet A. Rosenborg lare et spansk Skuepil "Kong og Bonde" og  
i Affen skal vi hen at hvis nok et, det vor  
morsomt og vist friskt det i After, det vor fra  
omkring 1600. den en. Tunge Kunst  
for han ikke vist for Peter, men vi vil især skrive  
at. Hvilken den kedelige Foramenaler skal rette sig fast, saa  
i hørde da de vor rigt. for saavel de Dine som de to,  
i de første Dage, efter at de vor rigt  
Kanden og Klodden blev Drogen kørte og kørte. Men Familien  
kunde saa godt lide Dagen og Peter, de vil opaa gode ved den  
har igen. Godt Arbejde. Hilsen for Dens Holm Mølle